

2

Café De Vuyle Muyle Coeck

Iedere havenstad heeft haar cafés en kroegen waar zeemannen en andere lieden elkaar treffen rond een pint en een klapje. Veelal bezocht door een mannelijk publiek dat eenmaal dronken en aangeschoten nauwelijks een blad voor de mond neemt, zijn het oorden die doorgaans als ruig bestempeld worden. Vaak komen ze pas echt tot leven in de late uurtjes.

Zo ook café *De Vuyle Muyle Coeck* dat op een steenworp van het plein gelegen was. Behalve een groepje mannen aan de toog, was er nauwelijks volk. In de zaal zat er welgeteld één dronkaard die al knikkebollend en het hoofd voorover gebogen zijn roes aan het uitslapen was.

Van haar stuk gebracht, slaakte Willemina een diepe zucht. Ze was naar dit café gekomen met de wens *in the picture* te staan, maar het zag er niet naar uit dat ze veel aandacht zou krijgen. Want

ook de tooghangers merkten haar niet op. Beteuterd beet ze op haar lip. Dit was reeds de zoveelste maal die dag dat ze voor *peanuts* telde. Desondanks besloot ze te blijven.

Haar blik was namelijk op de kaart met bieren gevallen die aan de muur hing. Normaal gezien dronk ze niet maar nu had ze zin om zich te bezatten. Al wiegend met haar heupen nam ze plaats aan de toog waar ze vriendelijk begroet werd door de cafébazin. Het was een vrouw van middelbare leeftijd met roze wangen en een frisse blik. Haar lichtbruine paardenstaart gaf haar een jeugdige uitstraling en ondanks haar ietwat ouderwetse kledij zag ze er aantrekkelijk uit.

Al glimlachend tapte ze een pintje voor Willemina die intussen wat bekomen was. Het groepje mannen was nog steeds druk met elkaar aan het discussiëren. En hoewel ze meerdere malen in hun richting keek, hadden ze geen oog voor haar. Het was om onnozel van te worden. Ze had zin om haar topje uit te doen, dan zouden ze wel kijken, de deugnieten.

Maar ze wist dat het niet gepast zou zijn, en dus hield ze het wijselijk aan. En terwijl ze daar aan de toog zat, werd ze plots getart door visioenen van mooie volle ronde borsten die maar voor haar ogen bleven paraderen. Het was alsof de Madonna met de perfecte boezem haar maar

bleef achtervolgen. Ze moest ervan huiveren, des te meer haar tetten niet aan de zwaartekracht hadden weerstaan. Ja, haar « meloentjes » waren stilaan peren aan het worden... Gefrustreerd liet Willemina nogmaals een diepe zucht. Ze moest zich erbij neerleggen dat haar boezem geen blikvanger meer was. Het groepje tooghangers had haar immers nog steeds niet opgemerkt.

Geïntrigeerd door wat hen zo boeide, spitste ze haar oren. Ze waren verwickeld in een heftige discussie over politiek. En hoewel er niemand anders aan de toog zat, had ze moeite de klanken die uit hun keelgaten kwamen te ontcijferen.

Ze was immers een Nederlandse die nog niet zo lang in België vertoefde en alle drie de heerschappen klonken erg Vlaams. Bovendien waren ze aangeschoten door hun gezuip, wat het nog eens extra bemoeilijkte. Doch liet ze zich niet ontmoedigen en aandachtig luisterend, probeerde ze hen zo goed mogelijk te volgen.

'Nee ! Ik zeg u dat dat niet waar is ! Het VB is helemaal geen flutpartij ! Zeg dat ik het gezegd heb !' hoorde ze de eerste man zeggen. Hij was ongeveer veertig en had een rond gezicht met een snorretje. Zijn haar was bruin en zijn kleren grijs.

In een menigte zou hij nauwelijks opvallen. Hij leek op een saaie kantoormus die zich aan het bezatten was. Een nietszeggend mannetje, dacht

Willemina terwijl ze hem gadesloeg. De tweede man was kaal en droeg een brilletje. Hij leek iets jonger en was eveneens onopvallend gekleed, met het verschil dat hij een jeans en polyester t-shirt aanhad. Zijn uitstraling was dat van een nerd en ze zag hem al uren achter de computer zitten.

Alhoewel... Ze was er niet helemaal zeker van, daar indrukken niet altijd met de werkelijkheid strookten. Echter had ze moeite zich in te beelden dat ze fout zat wat betreft de derde man wiens verschijning erg deed denken aan dat van een doorgewinterde buitenwipper. Fors gebouwd met tatoeages op beide bovenarmen en minstens 100kg zware hij - zelfs al zittend - boven de twee anderen uit. Zijn imposante verschijning deed haar huiveren en al blozend gleed haar blik over zijn gespierde biceps.

Intussen werd de verhitte discussie lustig verder gezet. Het ging nog steeds over politiek...

'Philibante ! Ik heb het reeds meerdere malen gezegd !! Maar ik zal het nog maar eens herhalen want je blijft maar onzin uitkramen ! Het VB hoort thuis in het cordon en nergens anders !!! De bende oelewappers !!!' hoorde ze de nerd op felle toon zeggen.

Hij was duidelijk aangeschoten en geamuseerd keek ze toe hoe hij wild om zich heen gebarend bijna zijn glas omver stootte. Even leek het alsof

hij zou opstappen maar toch bleef hij op zijn barkruk zitten...

'Ze hebben goede standpunten, héél goede zelfs, maar ze krijgen gewoon de kans niet om ze waar te maken !!!' riep de kantoormus woest. En bijna uit zijn vel springend voegde hij eraan toe :

**'EN HET ZIJN GEEN OELEWAPPERS !!!!!
BIED JE EXCUSES AAN BANDAKNEUS !!!!!'**

Zijn hoofd was intussen rood geworden en hij snoof verontwaardigd.

'Ach zever niet. Je gelooft zoals altijd je eigen fabeltjes.' antwoordde de nerd op spottende toon.

'Je bent klaar voor het rusthuis van Brakel, ik beklaag diegenen die je pamper zullen verversen, beuaaark ! Ocharme.'

Hierop werd Philibante nog roder. Hij had nu iets weg van een overrijpe tomaat en al snakkend naar adem keek hij stuurs voor zich uit waarop z'n companen aan het lachen sloegen.

'Hahahaha ! Zie hem daar zitten met z'n rode kop ! En zich maar opwinden ! Hahahahaha ! Wat een sukkel, ga daarmee naar de oorlog ! Een grote mond maar als het erop aankomt bang naar zijn mama roepen ! Hahahahahaha !'

Nauwelijks bekomen, voegde de nerd eraan toe : 'En dat allemaal omdat hij iets tegen makakken heeft...'

'Ja wat had je gedacht !!! Niks dan last met die

kamelenkakkneders !!! Zie maar wat ze onlangs nog hebben aangericht, dat moet stoppen !!!!!'

'Troost je, we gaan allemaal dood.' suste de buitenwipper.

'Tja Zemofom, de ene al wat vroeger dan de andere...'

'Zwijg me erover. Onlangs nog een familielid verloren. Hij sukkelde al een tijdje met z'n gezondheid, en...'

Zichtbaar opgelucht dat het over iets anders ging, kwam de kantoormus stilaan tot rust. Zijn gezicht kreeg terug z'n normale kleur en vanuit haar ooghoeken zag Willemina hem gulzig van zijn bier drinken. Intussen had ook zij haar pintje bijna op en al knabbelend op een apennootje volgde ze de rest van de discussie.

Het ging er inmiddels ietwat gemoedelijker aan toe. In plaats van politieke kwesties en gezondheidsperikelen had men het ditmaal over « krab en mayonaise ». Geamuseerd en tegelijk nieuwsgierig, spitste ze nogmaals haar oren.

'Wel, ik zeg jullie dat de beste mayonaise zelfgemaakte is en NIET uit een potje komt. En ik kan het weten want ik maak er geregeld ZELF. Eieren, olie, azijn, peper en zout, en kloppen maar !'

'Je gebruikt geen mixer ?'

'Niet nodig, ik doe dat zelf met een vork.'

'Je voegt er geen mosterd bij ? Er is nochtans niks lekkerder dan verse krab met mayonaise en mosterd. Ik gebruik altijd die van De Vos Lemmens.'

'Wattttttttt ?! De Vos Lemmens dat is nu eens echte brol mosterd. Daarbij, wie voegt dat nu bij de mayo, kan je evengoed pindasaus op je frieten doen zoals die drek etende Ollanders. Beuaaark ! Niet te doen wat die allemaal naar binnen spelen. Woehahaha !'

'Bandakneus het is niet grappig !!! En euh mosterd bij de mayo, ik zie het probleem niet. Heb dat altijd gedaan. 't Is nu niet dat ik er scheppen inkap... Vertel eens, wat vind jij dan zo'n goede mosterd meneer de « connaisseur », toch niet die van Tierenteyn zeker, want da's pas voor janetten !!!'

' Helaba !!! De Vos Lemmens is goede mosterd hoor ! Net zoals die van Amora trouwens. Daarbij, ik ken iets van koken. Ben nog chef-kok geweest, men kwam van heinde en verre want m'n gerechten waren telkens van TOPniveau !'

'Ah ja ? Net zoals uw politieke voorkeur zeker... Tssssss.'

'Wat zei je daar ??? Herhaal eens... Pffffff !!!'

Ze waren zich weer aan het opwinden en Willemina moest er met haar ogen van rollen. Ze stond op het punt de rekening te vragen toen ze

de buitenwipper naar haar zag lonken. Hij deed het op discrete wijze maar toch was het haar niet ontgaan. In haar nopjes besloot ze te blijven. Ze genoot van de plotselinge aandacht van deze stoere bink en het was alsof haar hele lichaam in vuur en vlam stond.

De cafébazin had precies iets opgemerkt want ze knipoogde ondeugend. Met rode oortjes, keek Willemina toe hoe ze pintjes stond te tappen want ook het groepje had inmiddels een nieuwe bestelling geplaatst. Intussen waren ze over een ander onderwerp bezig, namelijk tuinieren. En hoewel de kantoormus en de nerd geanimeerd bezig waren, kon de buitenwipper zijn aandacht er nog maar nauwelijks bij houden.

Ze had hem reeds meerdere malen in haar richting zien kijken en op een gegeven moment had hij zelfs zitten staren. Maar toen hun blikken kruisten was hij plots beginnen blozen. Dit had ze niet verwacht van zo'n stoer uitziende kerel, en ze was er nog heter van geworden.

Wat verlangde ze ernaar ongestoord de liefde met hem te bedrijven Als een onverzadigbare seksgodin zou ze orgasme op orgasme hebben en hem zodanig uitputten dat hij zou smeken om te mogen pauzeren. Want ondanks zijn ruige verschijning had zij in werkelijkheid de macht.

Ja, zij was het die *in charge* was. Even wist ze

geen blijf met zichzelf, zó opgewonden dat ze was. Diep ademhalend, sloot ze haar ogen...

'Is er iets ?' hoorde ze plots vanuit wat leek het niets. Verward keek Willemina op. Het was de cafébazin die haar aandachtig bestudeerde.

'Euch, het gaat, dank je,' prevelde ze.

'Als er iets is, zeg het maar,' voegde de vrouw er op vriendelijke wijze aan toe. Willemina wist niet goed wat antwoorden. Ze was er zich opeens van bewust dat haar houding niet onopgemerkt was voorbij gegaan en ze als een krolse poes op springen stond. Al smachtend liet ze haar blik voor langere tijd over de jeansbroek van de buitenwipper glijden. Er zat intussen een enorme bobbel in. Het leek wel een heuse *zwarte piet*... Ze was nu nog natter vanonder en het scheelde niet veel of ze had hem ter plekke besprongen !

Toen ging haar GSM. Het was Omar om te vragen waar ze bleef. Hij klonk erg opgewonden en even leek het alsof hij pal naast haar stond, zó heftig weergalmde zijn stem, of liever gezegd : zijn gehijg. Met een schalks lachje stond Willemina hem te woord. Ze wist dat hij haar bij thuiskomst stevig zou « pakken » en dat ze heel hevig aan de buitenwipper zou denken. Ja, het zou precies een triootje zijn...

Met dit in gedachten stond ze op, en nadat ze de rekening had geregeld, liep ze al *tipsy* naar de

uitgang. Ze had die dag witte *fuck me botjes* aan, en terwijl ze over de planken vloer paradeerde richtten de mannen plots hun blikken op haar. De kantoormus werd rood en de nerd moest meerdere malen slikken. Ook de buitenwipper sloeg haar op intense wijze gade. Hij had een krant op zijn schoot gelegd en het leek alsof er niks onder zat, maar ze wisten beiden beter. Met een ondeugend gezichtje verliet ze het café...